

Η ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ

Αὐτὸ τὸ βαποράκι ποὺ πάει ἀπὸ τὴ Νέα Ἱόρκη στὴν Νέα Ἰερσέη, διασχίζοντας τὸν ποταμὸ Χῶδσον, εἶναι τὸ πιὸ περιεργό πλεούμενο. Βαπόρι εἶναι καὶ βαπόρι δὲν εἶναι. Μπορεῖ νὰ τὸ πάρετε καὶ γιὰ μεγάλο γκαράζ. Καθὼς ἀράζει γίνεται ἓνα μὲ τὴν ἀποβάθρα καὶ ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς... ξηρᾶς. Καὶ τότε τὰ αὐτοκίνητα, τὰ ἀμάξια, τὰ ταξί, τὰ λεωφορεῖα μπαίνουν μαζὶ μὲ τοὺς ἐπιβάτες στὴ δευτέρα θέσι ποὺ εἶναι κάτω, γιατί ἡ πρώτη εἶναι στὸ κατὰστροφμα...

Τὸ εἰσιτήριο ἔχει μιὰ πεντάρα. Αὐτὸς δὲ εἶναι ὁ λόγος ποὺ δὲν ὑπάρχουν λαθρεπιβάτες.

Οἱ ταξιδιωτὲς δὲν λείπουν ποτέ. Ἄν καὶ μποροῦν νὰ πᾶνε καὶ μὲ τὸ σωμποναίη, ποὺ περνάει κάτω ἀπὸ τὸ ποτάμι, προτιμοῦν ἐν τούτοις τὸ βαποράκι ποὺ εἶναι καὶ γιὰ ξέσκασμα.

Τὸ ταξίδι, ἂν λέγεται ταξίδι αὐτὸ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴ μιὰ ἔχθη στὴν ἄλλη, δὲν διαρκεῖ περισσότερο ἀπὸ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἐνα τοιγάρο τὸ ἀνάβετε στὴ μιὰ πολιτεία καὶ τὸ πετᾶτε στὴν ἄλλη. Γι' αὐτὸ δὲν γίνεται καὶ καμμιά συνομιλία μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν. Ἄν θέλουν νὰ συζητήσουν γιὰ τὶς ἐκλογές καὶ εἶναι ἀντιθέτων φρονημάτων, δὲν θὰ προσφθάση νὰ βροῖση ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Πρὶν ἀνάψη ὁ καυγᾶς θὰ ἔχουν φθάσει στὸ Νιοὺ Τζέρσεϋ.

Νέα Ἰερσέη. Εἶναι ἡ καλὴ καὶ ἡσυχὴ γειτόνισσα τῆς Νέας Ἱόρκης. Καὶ αὐτὴ ἡ πλευρὰ τῆς ποὺ ἀράζει τὸ βαποράκι εἶναι ὡς πέρα ἓνα μπουκέτο ἀπὸ ἀνθοστόλιστα χαριτωμένα σπιτάκια, ἀπὸ κάτι πραγματικὰ κουκλόσπιτα βουτηγμένα στὸ πράσινο καὶ τυλιγμένα μὲ ἄνθινες ταντέλλες, ποὺ πλέκουν οἱ μπαξάνες, οἱ μπουκανβίλιες καὶ τὸ ἀγιόκλημα. Τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ δὲν ἔχει παραπάνω ἀπὸ δύο ὀρόφους. Μικρὲς πορτοῦλες καὶ παραθυράκια, ὅλα τὰ ἄσπρα κουρτινάκια. Θὰ μπορούσε νὰ χρησιμεύσουν καὶ γιὰ ἀγιοβασιλιάτικα παιχνίδια αὐτὲς οἱ γραφικὲς ὑπέροχοι-

ψες βιλλίτσες, γιατί δὲν διαφέρουν καὶ πολὺ ἀπὸ τὰ σπιτάκια-θαῦμα ποὺ βλέπουμε στὰ μίκυ-μάους.

Ὁ ξένος, ποὺ δύσκολα ἀναπνέει κάτω ἀπὸ τοὺς οὐρανοξύστες, ὁ ζαλισμένος ἀπὸ τὴν ἀέναη κίνησι τῶν κασμοβριθῶν λεωφόρων, δὲν ἤμπορεῖ νὰ φαντασθῇ πὼς ἓνα βῆμα ἀπὸ τὴν πόλι μὲ τοὺς τόσους κουραστικούς θορύβους, ὑπάρχει μία γωνία γαλήνης.

Εἶπαμε ὅτι ἡ Νέα Ἰερσέη εἶναι ἡ γειτόνισσα τῆς Νέας Ἰόρκης. Ἀλλὰ δὲν ἔχει κανένα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς κακίᾳς γειτόνισσας, ποὺ φυλαρεῖ καὶ κουτσομπολεύει. Εἶναι μᾶλλον σοβαρὴ, χωρὶς νὰ εἶναι καὶ σχολαστικὴ. Δὲν τῆς λείπει οὔτε τὸ τραγοῦδι, οὔτε ὁ χορὸς, οὔτε τὸ ὀλονύκτιο γλεντάκι της, ποὺ τώρα τὸ καλοκαίρι ἀνάβει στὰ κέντρα της. Ἐνα ἀπ' αὐτά, ποὺ ἡ πολύχρωμη φωτεινὴ ρεκλάμα του ἀναψε κι' ὅλας, εἶναι καὶ τὸ Πάλισεντ Πάρκ, ποὺ θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ, ὅπως λέγει ἡ διαφήμισις, στὸ τέλος τοῦ μηνός.

Ἡ καλὴ γειτόνισσα γίνεται ἔτσι καὶ ξεμυαλιστρά. Αὐτὲς οἱ φωτεινὲς ρεκλάμες, τὰ ἀμέτρητα παιχνιδιάρικα φῶτα της εἶναι σὰν ξελογιαστικὰ χαμόγελα καὶ σὰν τσακνίνικες ματιές, ποὺ προκαλοῦν τοὺς Νεοϋορκέζους.

—Ἡ ἀνοιξις ἐδῶ προχωρεῖ μὲ τὸ ζόρι. Ἐνα μπουμποῦκι ἀνοίγει καὶ πάλι ξανακλείνει. Διότι ὁ ἀέρας, ἡ οὐμίχλη, ἡ ὑγρασία κλπ. δὲν παίζουν. Μόλις μπῆκε ὁ Ἀπρίλης ἀκούστηκε κατὶ σὰν κελáιδημα ἀηδονιοῦ. Καὶ εἶπαμε ὅλοι : Ἦλθε τὸ καλοκαίρι. Καὶ πολλοὶ ἔβγαλαν τὸ παλτό τους. Ἀλλὰ τὴν πάθανε. Ἦταν πράγματι Ἀπρίλης, ἀλλὰ τὸ κελáιδημα τοῦ ἀηδονιοῦ ποὺ ἐρχότανε ἀπὸ τὸ γειτονικὸ δέντρο ἦταν... πρωταπριλιάτιζο...